

ved kirkerne og deres inventar bibeholdes, medens dygtige stedlige arkitekter (hvoriblandt også kan tænkes amtsarkitekter), skal forestå alle vedligeholdelses- og byggearbejder ved kirkerne.

Kirkeministeriet vil ikke lægge skjul på, at man nærer megen betænkelighed ved at gå med til, at den væsentlige del af tilsynet med folkekirkens kirkebygninger skulle overgå til administrative embedsmænd, med en så overordentlig omfattende og spredt virksomhed, som den, der foreslås henlagt til amtsarkitekterne, og man må ialtfald kræve fornøden tid til en nøje prøvelse af forslaget og drøftelse af dette med stiftsøvrighederne, eventuelt også provstiudvalgene. Man understreger i denne forbindelse boligministeriets bemærkning i skrivelsen af juni 1949, at det efter nævnte ministeriums „opfattelse i det hele vil være mest hensigtsmæssigt, at nyordningen indføres gradvis, således at de forskellige arbejdsområder henlægges til amtsarkitekterne efterhånden som man under hensyn til de indvundne erfaringer finder dette forsvarligt“.

Det bemærkes endnu, at den i den trykte betænkning side 75 omtalte henlæggelse af tilsynet med *præstegårdene* som nu udøves af særlige dertil ansatte bygningskonsulenter, jfr. § 22 i lov nr. 418 af 12. juli 1946 ville kræve lovhjemmel, som det også er anført i betænkningen side 62 afsnit G sidste stk., og at kirkeministeriet i sit svar til boligministeriet vil fremkomme med en udtalelse også angående tilsynet med præstegårdene.

Sluttelig bemærkes, at boligministeriet under hensyn til, at det overvejes, at fremsætte lovforslag om amtsarkitektordningens indførelse i den kommende rigsdags-samling, har udbedt sig kirkeministeriets svar efter omstændighederne snarest belejligt og senest inden den 1. september dette år.

Med hr. museumsdirektørens udtalelse i sagen bedes det medfølgende tilbagesendt.

Louis Petersen.